

РЕШЕНИЕ

№ 1329

гр. София, 12.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11859** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 и сл. във вр. с чл.19ж от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба от Национален фонд „Култура“ (НФК или Фондът), подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Д. Ц., срещу „СИНЕЛЕНД“ ООД с ЕИК[ЕИК], с която е предявен иск с правно основание чл.33, ал.4 от Закона за закрила и развитие на културата (ЗЗРК в приложимата редакция, ДВ, бр.50/1999 г.) с искане ответникът да бъде осъден да възстанови сумата от 20000 лева, представляваща предоставено му от ищеца целево финансиране по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21“ по сключен между страните договор № ORG2021-82/2021 г., изпълнението на което като неотчетено в срок счита за изразходвано не по предназначение и поради това подлежащо на възстановяване, ведно със законната лихва, считано от 13.12.2023 г. (датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане), както и сумата от 1976,49 лева, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.03.2023 г до 12.12.2023 г. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

С исковата молба е посочено, че НФК подпомага развитието на културата като набира, управлява и разходва средства, предназначени за провеждане на националната политика в областта на културата. Средствата от фонда се предоставят след провеждане на конкурс при условия и по ред, определени от министъра на културата, въз основа на сключени договори при условията на чл.31, ал.3 от ЗЗРК (ред. ДВ, бр.44/2020 г.). С ответното дружество бил сключен договор № ORG2021-82/2021 г. за предоставяне на финансово подпомагане в размер на 20000 лева като средствата били предоставени по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21“ за реализация на проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти“, който следвало да се осъществи до

31.01.2023г., съгласно заложения график в проектната документация. Срокът за съдържателно и финансово отчитане на проекта бил до един месец след приключване на действието на договора, а именно до 28.02.2023 г. Посочената в договора субсидия била изплатена на 19.12.2021 г. Въпреки предвиденото в чл.10 от договора задължение за предоставяне на пълни данни за реализация на проекта, като конкретният начин на отчитане и документите, които следва да се предоставят били детайлно посочени в ал.2 – ал.6 вкл. от посочената договорна клауза, в уговорения срок, както и към момента на предявяване на иска, отчет от ответника не бил представен. С оглед на това, ищецът счита, че за него е налице правен интерес от завеждане на иска.

Ответникът - „СИНЕЛЕНД“ ООД с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление в [населено място], в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание ,чрез пълномощника си адв. З., оспорва иска като неоснователен. Не оспорва, че между него и НФК е сключен договор № ORG2021-82/2021 г. по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21“ за реализация на проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти“, както и че е получил предвиденото с договора финансиране в размер на 20000 лева. Не оспорва и факта, че не е представил отчет в предвидения в договора срок. Като причина за последното изтъква прехвърлянето в края на 2022 г. на счетоводното обслужване на дружеството от външна фирма на счетоводител на щат, който поради големия обем работа пропуснал да изготви и подаде отчет за разходваните средства. По същество изтъква, че средствата от финансирането са изразходвани по предназначение, за което представя: финансов отчет за реализация на проекта, разходно-оправдателни документи и съдържателен отчет, придружен с доказателства за реализирането на проекта (разпечатки от публикации и рекламни материали). С оглед на това, че с поведението си е дал повод за завеждане на делото намира, че следва да понесе разноските като прави възражение за тяхната прекомерност.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на иска, поради което предлага същият да бъде отхвърлен.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между Национален фонд „Култура“ и „СИНЕЛЕНД“ ООД е сключен договор № ORG2021-82/2021 г., по силата на който Фондът се задължава да предостави на ответника сумата от 20000 лева, представляваща целево финансово подпомагане по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21“ за реализация на проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти“, а ответното дружество се задължава в срок до 31.01.2023 г. да осъществи проекта, съгласно параметрите на договора. Бенефициентът по договора също така се е задължил да предостави на Фонда пълни данни за реализацията на проекта в срок до 28.02.2023 г.

След като в предвидения срок дружеството-ответник не е представило отчет за изразходваните средства по проекта, на 13.12.2023 г. ищецът е предявил иска – предмет на разглеждане в настоящото производство.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е иск, предявен от Национален фонд „Култура“ срещу „СИНЕЛЕНД“ ООД - бенефициент по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21“ за реализация на проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти“ с искане ответникът да бъде осъден да възстанови получената от него сума, представляваща финансово подпомагане по договор № ORG2021-82/2021 г.

Съгласно приложимата норма на чл.19ж от АПК, споровете относно действителност, изпълнение, изменение или прекратяване на административните договори се решават от компетентния

административен съд по реда на дял трети от АПК. Процесният договор № ORG2021-82/2021 г. за предоставяне на целева субсидия е административен по смисъла на определението дадено в чл.19а, ал.2 във вр. с ал.1 от АПК, тъй като е сключен между частнопубличен субект и административен орган. Договорът е сключен в писмена форма за действителност, съгласно изискванията на чл.19а, ал.2 от АПК и съдържанието му отговаря на изискванията по ал.3 на чл.19а – страни, предмет и съдържание, дата на сключване и подписи на страните, размер на финансовото подпомагане. Поради това, същият е действителен и поражда правните последици, които са целени с неговото сключване.

С оглед обстоятелството, че се касае за административен договор, то и споровете, свързани с неговото изпълнение са от компетентността на административния съд, по арг. от разпоредбата на чл.19ж от АПК.

Искът е основан на разпоредбата на чл.33, ал.4 от ЗЗРК (ред. ДВ, бр.50/1999 г.), съгласно която лицата, които разходват получените от фонда средства не по предназначение, ги възстановяват в пълен размер заедно с лихва, равна на основния лихвен процент на Българската народна банка, увеличен с 10 пункта. С оглед това, за установяване основателността на претенцията следва по делото да се докаже от ищеца, че е изпълнил задълженията си, произтичащи от договора, и по-конкретно, че е изплатил сумата по договора, както и че ответникът не е изпълнил произтичащите от същия договор задължения и по-конкретно, че не е реализирал проекта, за който е отпусната субсидията, по начина посочен в договора и че в срок до 28.02.2023г. не е представил посочените в чл.10 от него документи.

Обстоятелството, че НФК е превел сумата по договора на бенефициента е безспорно по делото и се потвърждава от представените от ищеца доказателства. С оглед това съдът приема, че той е изпълнил договорните си задължения.

От друга страна съдът приема за доказано и, че ответникът е изпълнил поетите по договора задължения по следните съображения:

От доказателствата по делото се установява, а и страните не спорят, че между тях е сключен договор № ORG2021-82/2021 г., по силата на който НФК се задължава да предостави на ответника сумата в размер на 20000 лева, представляваща целево финансово подпомагане по програма „ЕДНОГОДИШЕН ГРАНТ 21” за реализация на проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти”, а ответното дружество се задължава в срок до 31.01.2023 г. да осъществи проекта, съгласно параметрите на договора.

Бенефициентът по договора също така се е задължил да предостави на фонда пълни данни за реализацията на проекта в срок до 28.02.2023г. Съгласно чл.10 от договора, за отчитане разходването на предоставените средства се изготвят и представят финансови отчети в съответствие с изискванията на счетоводното законодателство и съдържателен отчет относно изпълнението на проекта, а според чл.11 в случай, че отчетът за реализацията на проекта не бъде одобрен от НФК дружеството е длъжно да върне разликата по банков път. Предвидено е също, че непредставянето на документите по чл.10 в срок се счита за неизпълнение и се предприемат последващи действия по възстановяване в пълен размер на платената сума, заедно с лихвите (чл.14 от договора).

Безспорно е обстоятелството, че ответникът не е изпълнил задължението си по чл.10 от договора да предостави в срок до 28.02.2023 г. пълни данни за разходване на средствата по предоставеното финансиране по предназначение.

След завеждане на делото ответникът е представил, както в съда, така и пред НФК отчетна документация в изпълнение на задължението си по чл.10 от договора. Представен е съдържателен отчет по проект „Достъп до качествено кино в малките градове: клубни карти”, към който са

приложени снимки и рекламни материали на издадени клубни карти, доказващи въвеждането им. Във връзка с това по делото от ищеца са представени становища от експерт на НФК с изх. № ORG-2021-82#2/11.09.2024 г. и с рег. № 102-13#2/18.09.2024 г., видно от които съдържателният отчет по проекта е приет. Отчетено е, че клубните карти, които са основният творчески продукт и инициатива по проекта са изпълнени, тъй като са представени снимки и рекламни материали, доказващи осъществяването на творческия продукт. Отбелязано е, че е представена статистика, която доказва успешно реализирани цели и ефективност на идеята на проекта. Подкрепата на Фонда била оповестена върху клубните карти. Относно финансовия отчет е посочено, че същият може да бъде приет при условие, че към представените вече разходнооправдателни документи се представят и договорите на Б. Н. И. и Г. М. Г., за които е отбелязано, че са назначени по проекта, за изплатените им хонорари – ведомости и платежни нареждания към тях за изплатените осигуровки от страна на работодателя. Относно всички останали разходнооправдателни документи в становището е отбелязано, че се признават като изпълнени в срок и отговарящи на представения опис на разходите и бюджетна отчетна матрица, както и на одобрената бюджетна матрица при сключване на договора.

Цитираните становища са приети като доказателства по делото заедно с Указания за изпълнение и отчитане на проекти по програми, финансирани от НФК.

С оглед така представените становища и направеното от процесуалния представител на ищеца в открито съдебно заседание изявление за това, че съдържателният проект се приема от него като всички разходи са признати като изпълнени в срок, предмет на доказване по делото останаха разходите, свързани с представения финансов отчет относно направените плащания за хонорари на назначените да изпълняват функции по проекта лица. Във връзка с това ответникът представи: договор за възлагане на управление от 11.09.2019 г., сключен между „КИНОПОЛИС” ООД (преобразувано в „СИНЕЛЕНД” ООД) и Б. Н. И.; анекс към договор за възлагане на управление от 11.09.2019 г., сключен на 30.11.2021 г. във връзка с изпълнение на проект „Достъп до качествено кино”; протокол за извършена от Б. Н. И. дейност по проект „Достъп до качествено кино” № 1/31.12.2022 г.; сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ на Б. Н. И. по проект „Достъп до качествено кино” от 31.12.2022 г., придружена с разходен касов ордер; служебна бележка № 2/31.12.2022 г. за изплатени и удържани на Б. Н. И. суми по проект „Достъп до качествено кино”; трудов договор № 010/29.06.2015 г., сключен между „КИНОПОЛИС” ООД (преобразувано в „СИНЕЛЕНД” ООД) и Г. М. Г.; заповед № 13/30.11.2021 г. към трудов договор № 010/29.06.2015 г., издадена във връзка с изпълнението на проект „Достъп до качествено кино”; протокол за извършена от Г. М. Г. дейност по проект „Достъп до качествено кино” № 2/31.12.2022 г.; сметка за изплатени суми по чл.45, ал.4 от ЗДДФЛ на Г. М. Г. по проект „Достъп до качествено кино” от 31.12.2022 г., придружена с разходен касов ордер; служебна бележка № 1/31.12.2022 г. за изплатени и удържани на Г. М. Г. суми по проект „Достъп до качествено кино”; платежно нареждане от 24.01.2023 г. за платени осигурителни вноски за ДОО от осигурителя „СИНЕЛЕНД” ООД, в това число и за Б. Н. И. и Г. М. Г.; платежно нареждане от 24.01.2023 г. за платени осигурителни вноски за „Допълнително задължително пенсионно осигуряване” от осигурителя „СИНЕЛЕНД” ООД, в това число и за Б. Н. И. и Г. М. Г.; платежно нареждане от 24.01.2023 г. за платени осигурителни вноски за „Здравно осигуряване” от осигурителя „СИНЕЛЕНД” ООД, в това число и за Б. Н. И. и Г. М. Г.; платежно нареждане от 24.01.2023 г. за платен данък върху доходите на физическите лица от задълженото лице „СИНЕЛЕНД” ООД, в това число и за Б. Н. И. и Г. М. Г..

С молба от 11.12.2024 г. така представените документи са оспорени от ищеца, тъй като същите не доказвали в пълнота целесъобразното разходване на публичните средства. По искане на

ответника съдът е дал възможност на същия да се запознае със съдържащите се в молбата от 11.12.2024 г. твърдения и причините, поради които се оспорват представените документи. Във връзка с това с молба от 27.12.2024 г. ответникът е представил нови писмени доказателства за доказване разходването на средствата по проекта и е поискал назначаването на съдебно-счетоводна експертиза. Съдът е дал възможност на ответника да посочи кои точно от представените от ответника документи оспорва и иска ли да бъде открито производство по чл.193 от ГПК. В дадения срок ищецът не е изразил становище.

Въпреки това по искането на ответника и с оглед изясняване на спорните обстоятелства, по делото беше назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която съдът като обективно изготвена, отговаряща на всички поставени въпроси и неоспорена от страните, изцяло кредитира. Според заключението по нея, в матрицата за финансов отчет по проекта, раздел Административни разходи, т.1.1. Хонорари на участници в проекта са предвидени суми за: хонорар за ръководител със сума 4800 лв. и хонорар на координатор на проекта със сума 6600 лв. От ответника „СИНЕЛЕНД“ ООД било взето решение дейността Ръководител на проект да се изпълнява от Б. Н. И. като част от дейността му по Договор за управление от 11.09.2019 г. при възнаграждение по проекта от 4800 лв., която да бъде част от трудовото му възнаграждение, а дейността Координатор на проект да се изпълнява от Г. М. Г. като част от дейността му по трудов договор от 29.06.2015 г. при възнаграждение по проекта от 6600 лв., която да бъде част от трудовото му възнаграждение. Съгласно представените по делото протоколи за извършена дейност № 1 и № 2 от 31.12.2022 г. вещото лице е установило, че дейностите на лицата като ръководител и като координатор на проекта са извършени. От това е направило заключение, че възнагражденията на Б. Н. И. и Г. М. Г. са изплащани като част от месечните им възнаграждения, които са начислявани и изплащани по ведомости за заплати. Предвид периода на изпълнение на проекта от м.01.2022 г. до м.12.2022 г., платените суми на двамата представлявали 1/12 част от определената обща сума по проекта, като част от месечното възнаграждение: на Б. Н. И. – 400 лева от месечното възнаграждение; на Г. М. Г. – 550 лева от месечното възнаграждение. Възнагражденията по проекта били начислявани и изплащани с ведомостите за заплати. Така изплатените по проекта възнаграждения били следните: на Б. Н. И. – 12 месеца x 400 лева = 4800 лв.; на Г. М. Г. – 12 месеца по 550 лева = 6600 лева. Въз основа на представените по делото платежни нареждания и справки от информационната система на НАП, вещото лице е установило, че дължимите осигурителни вноски и удържан ДДФЛ по възнагражденията по проекта на Б. Н. И. и на Г. М. Г. са платени към държавния бюджет, като част от общите задължения по начислени възнаграждения в дружество „СИНЕЛЕНД“ ООД. Плащанията за целия персонал били извършвани своевременно ежемесечно, само суми, дължими за м.09 и м.10.2022 г., в т.ч. осигуровки, ДДФЛ, ДДС били погасени чрез събрани суми по изпълнително дело, водено от НАП срещу дружеството. Плащанията по възнагражденията на целия персонал за м.12.2022 г. били платени по банков път с платежни нареждания през м.01.2023 г.

При тези данни съдът приема за доказано и единственото останало спорно по делото обстоятелство, а именно че възнагражденията на ръководителя и координатора на проекта са начислени и изплатени. Изложеното дотук обосновава извод, че проектът е изпълнен и отчетен. Вярно е, че отчет не е подаден от ответника в предвидения в договора срок, като това обстоятелство не се оспорва от последния. Съгласно чл.33, ал.4 от ЗЗРК (ред. ДВ, бр.50/1999 г.), ищецът може да претендира връщане от бенефициента на отпуснатата сума, само ако тя не е разходвана по предназначение, което в случая не се доказва. Напротив, доказва се, че

сключеният между страните договор е изпълнен като преведената на бенефициента сума е изразходвана законосъобразно, за целта, за която е отпусната, т.е. по предназначение. След като и двете страни по договора са изпълнили задълженията си, произтичащи от него, не може да се обоснове извод за неизпълнението му, съответно исковата претенция е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. Неоснователни и следва да бъдат отхвърлени съответно и съединените с главния иск претенции за лихви. Единствено като последица ответникът следва да понесе отговорността за разноските по делото, тъй като с поведението си е дал повод за завеждане на иска, с оглед на това, че не е изпълнил своевременно задължението си по чл.10 от договора.

По изложените съображения и въпреки изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъдят направените в производството разноски, предвид това, че ответникът е дал повод за предявяване на иска, тъй като не е изпълнил задължението си за представяне на отчет в предвидения в договора срок. Претендираните от ищеца разноски са в размер на 2853,46 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение. След превалутирането тази сума се равнява на 1458,95 евро. Разноските са своевременно поискани. Представени са доказателства за реалното им заплащане. Съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем и качество на осъществена адвокатска защита намира за неоснователно направеното възражение за тяхната прекомерност. Освен това съдът констатира, че не е събрал дължимата държавна такса, поради което същата следва да бъде събрана с решението. Държавната такса е в размер на 5,11 евро (10 лв.). Така общата сума на разноските по делото е в размер на 1464,06 евро.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТВЪРЛЯ предявения от Национален фонд „Култура“ срещу „СИНЕЛЕНД“ ООД иск за присъждане на сума в размер на 20000 лева, представляваща незаконосъобразно разходвана субсидия, изплатена по договор № ORG2021-82/2021 г. , както и съединените с него искове за присъждане на законната лихва, считано от 13.12.2023 г. (датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане), както и сумата от 1976,49 лева, представляваща мораторна лихва за забава за периода от 01.03.2023 г до 12.12.2023 г.

ОСЪЖДА „СИНЕЛЕНД“ ООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национален фонд „Култура“ направените разноски по делото в общ размер на 1464,06 евро, от които 5,11 евро за държавна такса и 1458,95 евро за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от

съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия: